

Catedrala ortodoxă

RENAȘTEREA

ORGAN NAȚIONAL-BISERICESC SAPTAMANAL

Abonamentul anual: 500 Lei

Redactor: Pr. T. CIURUȘ

Redacția și Administrația
ALBA-IULIA, Str. Avram Iancu 3

Pe marginea unor înfăptuiri

Prin vitregia vremurilor din toamna anului 1940, ctitoria lui Ștefan cel Mare, Eparhia Vadului, Feleacului și Clujului, este ruptă în două. P. S. Părinte Episcop Nicolae Colan, păstorul canonic al Eparhiei noastre, rămâne la Cluj, în bătaia tuturor suferințelor ca prin această prezență să mărturisească credința hotărâtă a unui neam de a trăi pe pământul său și în legea sa.

Întelepciunea P. S. Sale Părintelui Nicolae Colan a rânduit ca, pentru partea din Eparhie rămasă în Țară, să creeze Vicariatul din Alba-Iulia, instituind spre acest scop un Consiliu vicarial sub președinția P. C. prot. Al. Baba.

Ce povară grea era o astfel de încredere se poate cunoaște, numai gândind la împrejurările dramatice de atunci. Noua instituție bisericească, menită să suplinească prezența Arhierelui canonic, era chemată la ființă fără nici un mijloc material. Un simplu stat de plată a salariilor preoților, acesta a fost temelia viitoare activității ce trebuia desfășurată pe o întindere de dimensiunile unei episcopii.

La această situație se adaugă apoi valul mare al pribegilor cari, toți căutau adăpost și o inimă înțelegătoare. Era o stare dureroasă pentru acești siluiți dela vetrele și Altarele lor, iar adăpostirea lor în con-

dițiuni așa de mulțumitoare a fost într'adevăr un strălucit examen al celui învrednicit cu încrederea arhierescă.

Toate aceste greutăți ale începutului, au fost biruite de personalitatea P. C. prot. Al. Baba și organizația Vicariatului se cristalizează tot mai solid și mulțumitor. Fire înțelegătoare a durerilor și preot crescut în dragostea de Biserică și Neam, președintele Vicariatului indrumază cărma administrativă a noului așezământ bisericesc, spre rostul ce avea să îndeplinească: dragostea față de P. S. Episcop Nicolae și dorința de a fi, iar împreună.

Nu vom nesocoti nici prețuitul concurs ce l-a primit, în această operă de organizare, și din partea unui grup de preoți refugiați, în frunte cu venerabilul consilier eparhial Dr. Seb. Stanca — la care s'a adăugat mai târziu P. C. prot. Nic. VasIU, prin munca cărora s'au putut realiza fapte vrednice de toată lauda.

Este de ajuns să amintim, că s'au creat fonduri pentru achitarea ajutoarelor în caz de moarte, conform statutelor fondului de ajutorare preoțesc, rămas la Cluj în întregime; s'au plătit penziile preoțești; s'a continuat cu publicarea organului eparhial „Renașterea” și peste tot s'a făcut față tuturor necesităților

reclamate de împrejurări.

Din toată această muncă bogată, nu s'a făcut nici o reclamă știind, că cea mai bună mărturie este: fapta însăși. Și dacă totuși suntem siliți a vorbi acum despre opera de consolidare a Bisericii noastre, desfășurată de Vicariatul din Alba-Iulia — sub priceputa conducere a P. C. prot. Al. Baba —, o facem datorită unui îndoit motiv.

Vicariatul nostru a continuat să funcționeze mai mult spiritului de jertfă a harnicului său conducător, secondat de devotații colaboratori, fără să se fi bucurat de un aparat administrativ plătit de Stat așa cum trebuia să fie. A fost o fericire, că perseverența și încrederea hotărâtă a P. C. prot. Al. Baba n'a slăbit un moment până ce a obținut aprobarea și bugetarea personalului administrativ dela centrul vicarial, în vederea unei cât mai temeinice conduceri a Vicariatului.

Astăzi, datorită spiritului de largă înțelegere a Dlui prof. Aurel Popa, Secretar General la Ministerul Cultelor, suntem în fericita situație de a avea organizația necesară unei bune administrări. În noua situație bugetară cu un vicar, trei consilieri și tot personalul necesar, Vicariatul este chemat să desăvârșască opera începută.

Această îmbucurătoare împrejurare deșteaptă în

preoțimea noastră o îndoită dragoste de muncă, în evanghelizarea credincioșilor ce poartă în suflet icoana Păstorului iubit din Cluj.

Ajungând în situația de a consolida instituția Vicariatului prin munca stăruitoare ce a depus conducerea acestei unități importante bisericești, trebuie să constatăm, cu legitimă durere, că sfortările dramatice ale Vicariatului de a dobândi un local potrivit pentru adăpostirea sa, deși au fost aprobate în două rânduri, de către dl. Ministru subsecretar de Stat al României, Titus Dragoș, totuși nici până azi Vicariatul nostru nu a putut ajunge în posesiunea imobilului solicitat și aprobat.

Ne place a crede că și această problemă a localului ce nu e lipsită de latura morală ce trebuie să stea la baza lucrurilor bune și la temelia unei instituții superioare bisericești și refugiate, cum e Vicariatul de Alba-Iulia, a ciuntitei Episcopii a Clujului, va fi soluționată favorabil. Deocamdată ne oprim aici în nădejdea, că cei chemați vor face să dispară această neînțeleasă și păgubitoare situație. R.

Organizați
REUNIUNI
DE FEMEI

Evanghelia

Matei c. 8 sth. 28 — c. 9 sth. 1.

Din atâtea binefaceri făr' de sfârșit, săvârșite de Domnul Iisus, puține au fost răsplătite cu recunoștință. In cele mai multe cazuri, întâlnim spinul nerecunoștinții.

Cea mai dureroasă priveștiște mi se îmbie însă în ținutul Gadarenilor. Iisus vindecă doi îndrăciți, primejdioși și pentru societate, și'n locul recunoștinții, este alungat „din hotarele lor”. Ce priveștiște tristă.

Not cei de azi rămănem uimiți de fapta nesoțită a Gadarenilor și p'că aud șoapta fiecăruia; eu n'aș fi făcut la fel. Și cu toate acestea examinând felul de viață al nostru, vedem cât de mult se aseamăna cu nerecunoștința Gadarenilor.

De câte ori nu ne aflăm în fața alor două drumuri și noi cu deplină știință și voință părăsim calea faptelor bune și urmăm drumul faptelor rele. Aceasta nu cere nici o jertfă; iar cealaltă ne pune pe umeri sarcini ce par grele la început, dar sunt mult ușoare în urmă.

Această părăsire de împlinirea poruncilor lui Dumnezeu prin iubirea Lui și a deaproapelui, și alipirea noastră de viața amăgitoare a păcatului; nu este oare o stare asemănătoare cu a Gadarenilor? Da, ne lipim de „porcii” păcatului și „alungăm” pe Iisus, care este curățenia sufletului și trupului nostru.

Urmarea unei astfel de atitudini este, că ne lipsim de cel mai prețios bun: de Iisus Mântuitorul. Și această pagubă nu poate fi cu nimic acoperită, nici chiar cu toate turmele de „porci”, adică toate dulceațele păcatului nu vor fi în stare să dea vieții omului, valoarea unei vieții după legea dumnezeiască.

Cum pentru omul singuratic alungarea lui Iisus, nu poate fi decât mult păgubitoare; la fel și'n viața popoarelor, scoaterea lui Iisus din hotarele vieții lor constituie nu numai un păcat dar și o nenorocire în viitorul lui. Lumea de acum este într'un crâncen măcel, tocmai pentru faptul că a scos din hotarul preocupărilor ei, învățătura creștină.

Pe noi ne-a cuprins volbură măcelului crud, nu pentru că am fi scos pe Iisus din hotarele preocupărilor noastre ci mai mult ca o lecție de înțelegere a adevărului, că toate neamurile ce își zidesc viitorul pe temelii străine de Evanghelie, se macină ca pulberea pământului.

Și când visul nostru străbură mai flutură în lumina viitorului, ca să fim toți una, ne rămâne obligația stăruinții de-a rămâne Hristos în hotarul vieții noastre.

Nu văd o altă mântuire din viitorul primejdiilor ce-ne înconjoară, decât Iisus. Puterea învățării Lui poate să renască sufletele noastre la o viață cinstită, curată iubitoare de dreptate și gata de jertfă. Clădită din astfel de caractere hotărâte și statornice, Țara poate privi cu seninătate viitorul.

A stăruie deci ca fiecare însăși și întocmească gândirea și acțiunile sale în lumina evangheliei, este astăzi nu numai o obligație creștinească ci și românească. Căci căutând mântuirea noastră singuratică, la picioarele lui Iisus, aflăm tămăduirea ranelor noastre și în același timp avem între noi pe Iisus, ca mântuitor de neam.

Deci să stăruim a trăi în credința străbună, ca visul nostru să poată lua iarăși ființă.

Pr. T. CIURUȘ

Din poezille lui N. Iorga

„Găsit la un soldat mort”

Vol, cart-aveți credință spre a privi deschis
Mai larg ca suferința acestei lupte crunte,
Să știți că din oroarea sălbatecului vis
Va răsări o zână purtând lumina'n frunte.

Vă bucurați, oricare dareri v'ar sfâșia,
Că v'a fost dat de ceruri ce nu-l dat totdeauna:
De a trăi în zile când Dreptul va'nvia
Și libertatea lumii își va purta cununa.

Și voi veți fi'n stare să spuneți la urmași
Ce vor vedea lumina asupra tutarora
Că ați gonit în noapte al demonilor pași
Pe când în fund de zare se'nalță aurora.

(traducere din „The Commoner”).

Tineretul în noua Românie

M'au umplut de o neasemănată mândrie românească, serbările culturale cari s'au dat de tineretul extrașcolar ca și școlar, pe scena teatrului din acest orașel de pe malurile Jiului, Lupeni, în diferite sărbători și ocaziuni.

Grija pentru tineretul nostru, nu trebuie să cunoască margini. El e prezentul, el e — mai ales! — viitorul Neamului. Școala, familia, societatea românească să se supună neîntârziat marilor cerințe ale vremii, intrând pe acesti gin-gaș tărâm al înmădierii sufletelor tinere. Mai ales acelea între 12-21 ani, căci aceasta este vârsta cea mai periculoasă, din învățămintele și exemplele căreia, tânărul rămâne cu urme adânci pentru toată viața. Da, este vârsta, este epoca pentru care, toți cari avem un gram de bunăvoință și pricepere, suntem datori să alergăm în grabă spre a cultiva ogorul sufletesc al fiilor și ficelor din satele și orașele noastre.

Pe fronturile de luptă plămădim în sânge viitorul, așa cum milenii am făcut-o; pe frontul intern, în sudoarea muncii neprecupețite, vom depune aceleași eforturi pentru educarea sufletelor, formarea elitelor și caracterelor, potrivit cu neasemănata asprime a timpului.

Sângerosul războiu civil din Spania! Fără să greșesc afirm: autorul moral al lui a fost Mignel de Unamuno — n. 1864, mort chiar în timpul măcelului fratricid, cu adânci remușcări în suflet — rector și profesor la universitatea din Salamanca. Ateu... „convins”, cum sunt toți „ateii”, profesor cu vaste cunoștințe, în scrierile lui incendiare, decenii întregi a îndemnat tineretul spaniol spre „stânga”. Rezultatul? Discipolii lui trăgeau la jintă în icoanele și statuetele Mântuitorului, ardeau de vii călugări și călugărițe, spânzurau preoți. Și nu erau departe să răstignească Spania însăși, cu tot trecutul ei de civilizație și artă. Iată unde duce îndemnul de sus!

Când bătrânul mareșal Petain explica înfrângerea Franței, în 1940, afirma: „Am pierdut războiul fiindcă nu am avut tineret”... Nu a avut, sau dacă l-a avut, era infectat de „operile” lui Leon Blum, contra familiei, contra ordinei sociale, contra Dumnezeirii. Ce să mai zicem de tineretul căzut de pe treapta umanității, din Rusia! Răpit dela sânul mamei, răpit grijei și ochiului patern, răpit societății inșei, e transformat în mașină automată și „statificat”. Turmă crescută sub crutul evreului, comisar, pedagog, profesor! Trăind într'o promiscuitate sălbatecă, fără ideal, fără Dumnezeu, fără legături cu lumea, avea să

ajungă în acest războiu, — vai ce spectacol groaznic! — să scoată ochii prizonierilor nevino-vași, sau să-i arda cu fierul înroșit! Iar pe talpa încălțăminteii să fintească chipul Sfintei Fecioare sau al lui Iisus! O altă treaptă de decadentă nu întâlnim în toată sbuciumata istorie a trecutului — decât la triburile sălbatece — și sunt sigur, nu vom mai întâlni nici în veacurile ce vor urma.

Cu totul în altă lumină vedem alți oameni și alte țări, pentru cari, problema tineretului a atins culmi nebanuite. Grundtvig, supranumit „magul” nordului, episcop dacă numă'nșel, avea să scoată din amorțiala seculară o țară ca Danemarca, la începutul secolului trecut, tocmai fiindcă s'a coborât în marea masă a poporului, în special a tineretului, căruia i-a deschis cea mai grea școală, școala vieții. La noi, același gând înalt călăuzește pe conducătorii providențiali, în orânduirea noii vieți și discipline, către care îndreaptă tineretul: școlar sau extrașcolar, muncitor sau studios.

Iată pentru ce, atât educația școlară, cât și cea extrașcolară a tinerilor, a fiilor și ficelor Neamului de mâine, va aduna fetele de pe stradă, va scoate tinerii din maghernițe, la orașe, va scoate din toropeală pe cei dela sate, îndrumându-le pașii spre căile frumosului, adevărului și sănătății trupesti sufletești. Dar, grăia strămoșii noștri: „verba movent exempla trahunt!” Și atunci, nu-i destul ca eu preotul, tu învățător sau profesor, tu îndrumător, mamă sau tată, să ne marginim a da sfaturi rigide, și purtările noastre să fie anapoda sfaturilor. Nu! Exemplu de cinste, fata va găsi la mama ei; exemplu de muncă și ordine, fiul va găsi la tatăl lui; exemplu de lepădare de sine și muncă desinteresată elevul va găsi la profesorul și educatorul lui; deci mediul — ah! mediul social! — în care trăesc vârstarele noastre, va fi un izvor neseecat de frumoase pilde. Greutate pe umerii noștri? Ce vor zice atunci, frații noștri, Eroii, care nu precupețesc sângele pe fronturi?

Toți cari — avem — cuvânt de spus, faptă laudabilă, pentru tineret, s'o facem acum. Iată stălpul de granit al viitorului: Tineretul.

Preotul Andrei Eftimie.

Citiți și păstrați
„RENAȘTEREA”

Măreța comemorare a Memorandului, la Alba-Iulia.

Țara noastră cu hotarele-i fi-rești, a fost întemeiată pe vred-niciile marilor înaintași, a căror jertfă și suferință a făcut să ră-sară libertatea națională. Nu îm-prejurări oportune au creat Ro-mânia și nici pentru viitor nu nădăjduim în astfel de calcule politice, de aceea rămânem pe linia arătată de strămoși: dragos-tea de neam și jertfă.

Pentru întărirea acestui ideal, momentele de-o sărbătorească co-memorare a diferitelor acțiuni din cele trecute vremuri, purtate cu bărbăție eroică întru apărarea ființei neamului, sunt adevărate popasuri binefăcătoare. Și mai ales astăzi, când aceeași primejdie a fiarei hidoase ne amenință, evo-carea momentelor istorice de apă-rarea drepturilor unui popor ne-dreptățit și asuprit, constituie o reală însănătoșare.

Aceste sunt îndemnul din cari a pornit bătrâna „Asifa”, din jude-țul Alba, să cinstească hotărârea fruntașilor vieții publice româ-nești din 1892 de-a prezenta Me-morandul, la picioarele Tronului, ce nici odată nu răsplătea cre-dincioșia noastră, și totodată să evoce jertfele marilor bărbați, a-duse în această cauză.

Dupăce, în ziua de 7 Iunie c. a avut loc tot în Alba-Iulia po-menirea lui Octavian Goga, pro-gramul serbărilor aranjate în amin-tirea Memorandului, s'a amănat pentru Duminecă 14 Iunie c.

Astfel, în această zi, s'a ținut ca orașul Alba-Iulia să cinstească, prin tot ce are mai ales, memo-ria celor-ce au susținut Memo-randul. Dimineața s'a săvârșit Sfta Liturghie, cu sobor, în bise-rica parohiei centrale de către următorii preoți: P. C. prot. Nic. Vasiiu, C. C. preoți: T. Ciuruș, I. Lazar, V. Fâșcu și Fl. Geomo-lean și diaconul S. Suciu, sub conducerea P. C. prot. Al. Baba, președintele Vicariatului, răspun-surile liturgice au fost date de corul bisericii, sub conducerea pâr. P. Timișan.

La sfârșitul Sf. Liturghii toți preoții, alături de I. P. C. Arhim. Valeriu Niolaese și diaconul N. Paiu și cu întreaga mulțime a credincioșilor, în sunet de clopote și steaguri, s'au îndreptat spre cimitir, unde se odihnesc rămăși-țele pământești a lui Dr. Rubin Pantița, senior, unul din memo-randiștii condamnați. Procesiunea, întregită de preotul M. Fodoreanu dela parohia Alba-Iulia maieri și credincioșii acestuia precum și de frații gr. cat., a fost o impun-ătoare manifestație românească.

La mormânt s'a făcut paras-tasul, în prezența autorităților și a marelui public prezent. La sfâr-șit P. C. prot. Al. Baba a rostit o însuflețită cuvântare, din care spicuim următoarele:

„O putere tainică, mai presus de calculul omenești, ne aduce aici unde zac osemintele înain-tașilor noștri, ca să facem un act de recunoștință în cinstea acelor fruntași ai vieții publice cari în vremuri grele, când o stăpânire streină siluia drepturile unui popor băștinaș, purtând la suflet dragostea de neam și vă-zând că lanțul robiei strânge tot mai dureros, au conceput Me-morandul și au vrut să supună acest desiderat național, capului încoronat căruta neamul i-a arătat recunoștință.

Însă stăpânirea complice cu tronul n'a vrut să asculte drep-turile exprimate, ci a adus teroa-re pentru ceice le-au prezentat. Stăpânirea streină l-a dus la temniță, care nu l-a umilit et l-a întărit. Pământul unirii tuturor Românilor și'n mod sim-bolic mormântul lui Rubin Pantița, fiu de moș străbătut în blață de sentimentul românesc, pe care nu l-a denegat nici când, ne înspră curaj.

Sufletul memorandiștilor se numește cu alui Rubin Pantița și cu al tuturor ce avem rană în suflet pentru jertfele ce-le a-ducem.

Vrem dreptate, strigă tot su-fletul românesc, căci not umblăm pe căile dreptății. N'am răvnit petecul de pământ al nimănu, dar n'am lăsat încălcăt pămân-tul nostru. Trăim vremuri grele, sufletul nostru se unește cu mîile de eroi, ca pacea să aducă ac-tul de mare dreptate.

Poporul nostru e adânc creștin și respectuos de dreptatea altuia, în baza acestor virtuți noi ple-căm genunchii în fața mormin-telor tuturor fiilor eroi, pe toți îi cuprindem într'o cunună de prinos și o închinăm lui Dum-nezeu să o primească, căci cu-prinde sufletul neamului româ-nesc.

Biserica, venind aici la mor-mântul lui Rubin Pantița, chla-mă toți fiii să ceară dela Dum-nezeu dreptății și al iubirii de oameni, să poarte neamul pe drumul dreptății și toată jertfa să rodească dreptate.

În nădejdea aceasta să cu-

prindem în rugăcunile noastre pe toți eroii și să zicem: „Doam-ne al puterilor, fii cu noi căci pe altul afară de Tine, ajutor întru necazuri nu avem!” Amin.

După masă la ora 5, D. prof. Ov. Hulea a rostit, în cadrul șe-dinții festive a „Astrei”, o foarte

documentată conferință despre timpurile de mândrie și demnitate națională, când s'a alcătuit Me-morandul și despre eroismul apă-rătorilor lui.

Publicul ales și numeros, a răs-plătit cu vii aplauze, pe distinsul conferențiar.

REVISTE.

A apărut mult prețuita rev-istă de familie, „Viața Ilus-trată”, pe luna Iunie 1942.

În acest număr: V. Sămărti-neanu: Citadela de dincolo de culme; Ștefan Căprariu: Fluer ciobănesc, poezii; Prot. Ion Go-ron: Iudaismul talmudic; Dr. Ioan Pașca: Hristos și proble-mele sociale; C. Miu-Lerca: Primăvara, poezie; N. Pavel: Dante către Beatrice, poezie; Petre Păulescu: Trec anii, poe-zie; Eugenia Mureșanu: A că-zut prin uliți noaptea; Emil Nicolescu: Mitropolitul Petru Movilă; Teodor Ciceu: Anotimpuri, poezie; L. Bologa: So-ra; C. Mureșanu: Leonardo da Vinci; Romeo Dăncășanu: Re-member și Rugăciunea, poezie; P. L. Mureșanu: Cronica eco-nomică: Petrolul și derivatele lui; D. P., Eug. Mureșanu și Fl. Mureșanu: Cronica literară și în fine: Actualități.

Revista, bogată în cuprins și plăcută ca formă, se impune tot mai bine în viața literară.

„Slova Ortodoxă”, revistă bilunată. București, str. Bise-rica Răzvan 2. Abonamentul 300 lei anual.

Această revistă se prezintă într'o atitudine ce-i justifică titlul: apărătoarea credinții sărmoșești. Toate studiile și problemele atinse, mărturisesc despre apologia ortodoxiei și ca un semn distinctiv, vom pome-ni și de interesul arătat pro-blemelor bisericești din Ardeal.

Astfel în numărul din urmă, cu un bogat cuprins apologetic aflăm articolul „Front și Am-vo” semnat de D. prof. Aurel Popa, Secretar General la Mi-nisterul Cultelor, evidențind importanța preoțimii. Urmează continuarea studiilor: „Înăl-nirea creștinismului cu filozofia” de Insp. N. Grosu și „Pri-matul lui Petru” de pr. H. Co-jocaru. Mai semnează I. P. C. Arhim. Scriban despre lucra-rea misionară în Transnistria, apoi Idei, fapte și comentarii de D. Veștemeanu unde se vor-beste despre personalitatea I. P. S. Mitropolit Nicolae, al Ar-dealului și despre Vicariatul nostru, și cronica literară, etc.

Slova acestei reviste este plă-cuta cititorului și de aceea o recomandăm preoțimii noastre.

INFORMAȚIUNI

Abonament de sprijin
Episcopia Caransebeșului, prin P. S. Sa Părintele Episcop Veniamin, a binevoit să trimită suma de 2.000 Lei, drept abonament de sprijin pentru prețuita revistă de familie: „Viața Ilustrată”.

Pentru ajutorul dat, unei rev-iste ce luptă din răspuțeri la păstrarea sufletului românesc, a-ducem și pe această cale cele mai respectuoase mulțumiri.

Aprecieri măgulitoare.
„Slova Ortodoxă” din București, sub semnătura D. D. Veștemeanu, elogiază activitatea Vicariatului nostru și priceputa conducere a P. C. prot. Al. Baba, președintele Vicariatului.

Astfel spune între altele: „As-tăzi cele 250 parohii ale Vicaria-tului, cu toate nevoile lor duhov-nicești și administrative, se pot adresa unei instituții astfel orga-nizate, încât ar putea trezi chiar gelozia unora din eparhiile noas-tre istorice”.

Sunt cuvinte ce-ne umplu su-fletul de bucurie, pentru munca deslășurată.

Pâr. Nicodim Belea,
duhovnicul Academiei teologice „Andreiane” din Sibiu, a fost pro-movat licențiat în teologie al Fa-cultății teologice din Cernăuți.

Transmitem noului licențiat, fe-licitările noastre!

Astra, despărțământul Alba și-a ținut, Duminică, 14. Iunie c., adunarea generată sub presiunea D. prof. O. Hulea și în prezența unui număr public.

În cadrul acestei adunări s'a făcut raportul general despre activitatea desfășurată în anul 1941—42.

Județul Alba are 8 despărțăminte, cu 32 centre culturale; a înființat 22 biblioteci cu 3.721 volume de cărți. Sunt 10 unități de șoimi, asemenea o asociație economică de gospodari. S'au ținut 12 conferințe la centru și 18 în comunele din jur. Au funcționat 2 școli țărănești. S'a organizat un concert și un festival artistic. S'au distribuit la răniți 300 de cărți și 100 volume la țărani. Partea financiară la fel prezintă o îmbunătățire față de trecut.

Aceste câteva date numai, evidențiază deosebita importanță ce prezintă și acum bătrâna „Astra”. Ea trebuie încurajată de toată suflarea românească, căci în ea trăiește sufletul românesc.

Noua lege a învățământului superior, la art. 141 prevede: „Academia teologică din Sibiu va

putea elibera diplome echivalente cu cele de licență în teologie, dacă își va organiza studiile și-și va recruta corpul didactic după modalitățile similare celor în vigoare pentru Facultățile de teologie. În acest caz, corpului didactic al acestei Academii teologice i se conferă aceleași drepturi de salariizare ca și celui dela Facultățile de teologie”.

Prin această recunoaștere și acordare a dreptului de a elibera diplome de licență pe seama Academiei teologice „Andreiane”, celelalte Academii teologice din Mitropolia Ardealului, nu sunt desființate, ci ele vor continua să funcționeze și pe mai departe în situația de azi.

* * *

Reintroducerea căsătoriei în Ucraina. Printr'o ordonanță specială, dreptul de căsătorie obicinuită în toate țările europene, a fost pus din nou în vigoare în Ucraina, dispozițiile bolșevice relative la căsătorie fiind astfel abrogate.

Este și aceasta un pas important în refacerea ordinii sănătoase a poporului martirizat.

PARTEA OFICIALĂ

No. 2106—1942.

COMUNICAT

P. S. Nostru episcop Nicolae dela Cluj a autorizat Vicariatul nostru cu adresa Nr. 1106 din 9 Mai a. c. să supună la examen de promoție pe preoții cari doresc și sunt îndreptățiți să dea acest examen.

Aducem aceeași la cunoștință preoților noștri interesați în cauză, cu îndrumarea ca să-și înainteze până la data de 15 Iulie a. c. cererile însoțite de documentele cuvenite, conform Regulamentului publicat în Renașterea Nr. 5 din 1929.

Taxa examenului de 1.000 lei se va achita la prezentare la examen. Termenul acestui examen se va comunica ulterior celor admiși la examen.

Alba-Iulia, 11 Iunie 1942.

Președinte:
Al. BabaSecretar:
Pr. T. Ciuruș

No. 2557—1942.

COMUNICAT

Aducem la cunoștință celor interesați ordinul Consiliului de Miniștri Nr. 4964 care dispune ca autoritățile cari au nevoie de imobile pentru serviciile lor să se adreseze direct Centrului Național de Românzare și nu Președinției Consiliului de Miniștri.

Deasemenea și atunci când părăsesc aceste imobile.

Alba Iulia, 12 Iunie 1942.

Președinte:
Al. BabaSecretar:
Pr. T. Ciuruș

No. 2536—1942.

COMUNICAT

Aducem la cunoștință P. C. Protopopi dispoziția On. Minister al Cultelor Nr. 25.468 ca să nu mai trimită direct Președinției Consiliului de Miniștri, tablourile lunare cu arătarea lucrărilor executate sau greutăților întâmpinate, ci pe cale ierarhică Ministerului Cultelor până la 20 a fiecărei luni.

Alba-Iulia, 16 Iunie 1942.

Președinte:
Al. BabaSecretar:
Pr. T. Ciuruș

No. 2089—1942.

COMUNICAT

Sfânta Episcopie a Aradului a început să publice o revistă specială, sub numirea „Calea Mântuirii”, pentru propagandă în scopul readucerii sectanților la biserica străbună și a combaterii rădăcirilor lor. Revista este foarte bună și cu folos pentru preoții noștri. A apărut acum Nr. 1 și abonamentul pe an

costă 200 lei. Apare Duminică.

Inviăm pe preoții noștri să aboneze dela Consiliul Episcopesc Arad, având în vedere că le poate face bune servicii în activitatea lor pastorală.

Alba-Iulia, 16 Iunie 1942.

Președinte:
Al. BabaSecretar:
Pr. T. Ciuruș

No. 2515—1942.

COMUNICAT

Publicându-se în Monitorul Oficial din 19 Ianuarie 1942 „Instrucțiunile provizorii pentru prevenirea deteriorării construcțiilor din cauza cutremurilor”, Serv. tehnic al Consiliului Central Bisericesc a fost silit să modifice planurile tip de biserică, în ceea ce privește părțile de beton armat.

Această lucrare, dacă ar fi fost făcută de fiecare parohie în parte, ar fi costat peste 20.000 lei. Deaceia, am fost siliți să majorăm costul planurilor tip, conform tabloului de mai jos, atât pentru biserică, cât și pentru case parohiale, pentru a putea acoperi cheltuielile necesitate de modificările impuse prin dispozițiunile amintite mai sus.

1. Tip mare cu 3 turle și sănuri, capacitatea 450 persoane, Lei 1.200.

2. Tip D. 1, cu o turlă și sănuri, capacitate 300 persoane, Lei 1.000.

3. Tip cu bârne, Lei 500.

4. Tip B. 1, tip B. 2 și tip B. 3, de case parohiale, Lei 500 fiecare.

Aducem la cunoștință parohiilor interesate ca să se conformeze, pentru ca să se evite întârzierile expedierii planurilor cerute, prin neprimirea noului pret fixat.

Alba-Iulia, 16 Iunie 1942.

Președinte:
Al. BabaSecretar:
Pr. T. Ciuruș

No. 2516—1942.

COMUNICAT

Se aduce la cunoștință tuturor preoților și cântăreților bugetari că în conformitate cu Decretul Lege Nr. 1016, publicat în Monitorul Oficial Nr. 80 din 5.IV. a. c. s'a înființat sub supravegherea Ministerului Finanțelor, Institutul General de asigurare, economie, creștin și asistență a funcționarilor și pensionarilor publici, având sediul în București, Calea Griviței Nr. 2.

Începând cu 1 Octombrie 1941, toți funcționarii publici,

clerici și miteni, sunt membrii de drept, vărsând din salariul brut, lunar cota de 5%, prin rețineri din salar pe statele de plată.

Preoțimea este în același timp membru de drept și la Casa de Economie a Clerului, cotizând cu 5% din salar.

Avantajele acestei case sunt binecunoscute tuturor.

Totuși art. 115 din Decretul Lege de organizare a Institutului General de Asigurare, prevede că, Casa Clerului nu va mai efectua rețineri obligatorii asupra salariilor membrilor săi pentru economisire.

În consecință invităm pe toți C. preoți și cântăreți bugetari să ne trimită, prin oficiile protopopești, până fix la 30 Iunie a. c. o declarație, prin care consimt sau nu, să li se facă rețineri în contul Casei Clerului.

Preoții cari au obligațiuni, de orice natură, față de Casa Clerului, rămân însă obligați față de această instituție, până la completa achitare a ei.

Alba-Iulia, 17 Iunie 1942.

Președinte:
Al. BabaSecretar:
Pr. T. Ciuruș

1—3

No. 325—1942.

CONCURS

Pentru întregirea parohiei Mogos-Micleșii, protopopiatul Lupșa, devenită vacantă, să publice concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea”.

Preotul numit va beneficia de următoarele venituri:

1. Salar dela Stat conform calificăției;

2. Casă parohială nouă, cu dependințele necesare, și grădini;

3. Sesiunea parohială 4 jug. fână și cimișirul cu pomi;

4. Stolele obișnuite, și cari se vor fixa din nou prin consiliu în conformitate cu scumpețea la zi, în conțelegere cu noul preot.

Candidații își vor înainta, în termenul fixat, cererea cu actele regulamentare Venerabilului Consiliu Vicarial, apoi cu avizarea subscrișului Oficiu să pot prezenta în parohie ca să facă cunoștință cu credincioșii.

Baia de Arieș, la 7 Mai 1942.

Oficiul protopopesesc în conțelegere cu consiliul parohial.

Protopop Vasile Șpan.

TIP. ALBA — CENZURAT